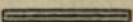

блиотеката, ние не оставяхме неизползуванъ ни единъ случай. Ако нѣкой отъ познатитѣ ни се сгодяваше, женѣше, празнуваше именния си денъ или му се раждаше дете, ние му поднасяхме отъ името на библиотеката подходяща за случая книга съ надписъ, въ която изразявахме благопожеланията си. Така ние използувахме разположението на празнуващите, и тѣ подаряваха кой по-голѣма или по-малка сума за въ полза на библиотеката.

Още въ края на първата година библиотеката не само заздрави положението си, но доби известност и стана любимо място за четене.

Д. Тасковъ, у-ль

Селянино, просвѣти се!

Къмъ тебе се обръщамъ, селянино! Съ когото и дазагориши, ти се оплаквашъ отъ беднотия и съ завистъ поглеждашъ на всѣки, миналъ презъ селото ти гражданинъ, защото въ тебе е сложено убеждение, че гражданинътъ е по-състоятеленъ, затова и по-добре отъ тебе живѣе. Вѣрно е, че си беденъ, че лѣте денонощно работишъ, безъ да можешъ да изкарашъ за цѣлата година поне прехраната си; вѣрно е сѫщо, че въ много отношения по-зле живѣашъ дори отъ по-беднитѣ отъ тебе граждани; вѣрно е сѫщо, че ти затъвашъ все по-дѣлбоко въ каситѣ на земедѣлската банка и въ джебоветѣ на селянитѣ лихвари. Признавамъ всичко туй, защото отъ толкова години го наблюдавамъ около себе си.

Но и ти, драги селянино, не можешъ да отречешъ, че работишъ земята и отгледвашъ добитъка си сѫщо тѣй, както това е вѣршилъ прадѣдътъ ти въ турско време, че живѣашъ така, както той е живѣлъ, че не си се замислялъ, какъ поне отчасти да се избавишъ отъ сиромашията си, като изключимъ това, че ти наистина денонощно лѣте се трудишъ.

Често въ селото ти дохождатъ агитатори, които пожелаватъ да приказватъ по партийни или други въпроси. Следъ като ги изслушаши и съ нищо не имъ възразиши, защото не можешъ да сторишъ това, ти ги изпращашъ въ душата си съ нѣкоя ругатна дума или съ думитѣ „и ти лъжешъ“. Наистина, „па-